Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), judecător Bragoi Constantin
Dosarul nr. 3r-320/26 (2-26023192-02-3r-15052026)

D E C I Z I E

22 iunie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără participarea părților, recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 aprilie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de Casa Națională de Asigurări Sociale privind atragerea în proces, în calitate de persoană terță, a Inspectoratului Social de Stat,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 23 februarie 2026, Morari Aliona a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru-Est, solicitând:

-anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 2025/18/1/59306 din 21 octombrie 2025, „de restituire, prin intermediul serviciului MPay, a prestațiilor sociale primite necuvenit”;

-anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 2025/18/1/59679 din 27 octombrie 2025, „de restituire, prin intermediul serviciului MPay, a prestațiilor sociale primite necuvenit”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 5 martie 2026, s-a stabilit pârâților termen până la 25 martie 2026, inclusiv, pentru depunerea referinței și a dosarului administrativ. Totodată, s-a stabilit participanților la proces termen până la 31 martie 2026 pentru prezentarea probelor suplimentare, precum și pentru depunerea cererilor și demersurilor, inclusiv a cererilor de recuzare, a obiecțiilor și excepțiilor de procedură, precum și a argumentelor privind concludența, relevanța, pertinența și utilitatea probatoriului administrat, în numărul de exemplare prevăzut de lege.

La 17 martie 2026, pârâta - Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere prin care a solicitat atragerea în proces, în calitate de terț, a Inspectoratului Social de Stat din cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale, în vederea prezentării explicațiilor de rigoare cu privire la circumstanțele cauzei.

În susținerea cererii, Casa Națională de Asigurări Sociale a indicat că obiectul litigiului constă, în esență, în anularea deciziei nr. 202518596791 din 27 octombrie 2025 și a deciziei nr. 202518593061 din 21 octombrie 2025 privind restituirea prestațiilor sociale încasate necuvenit

de către Aliona Morari, decizii care au fost emise în temeiul demersului Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru-Est nr. 1285 din 16 octombrie 2025 și al Raportului individual al Inspectoratului Social de Stat.

În materie de drept, pârâta și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 205 din Codul administrativ.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 aprilie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de Casa Națională de Asigurări Sociale privind atragerea în proces, în calitate de persoană terță, a Inspectoratului Social de Stat.

Calea de atac exercitată:

La 5 mai 2026, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 aprilie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și pronunțarea unei noi încheieri.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că prin încheierea din 17 aprilie 2026, Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) a respins neîntemeiat demersul privind atragerea în proces, în calitate de terț, a Inspectoratului Social de Stat din cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale, interpretând eronat dispozițiile art. 205 Cod administrativ.

Recurenta a comunicat că pe rolul instanței de fond se află cauza de contencios administrativ nr. 3-434/2026, inițiată de Morari Aliona împotriva CNAS, având ca obiect anularea Deciziei nr. 202518596791 din 27 octombrie 2025 și a Deciziei nr. 202518593061 din 21 octombrie 2025, prin care s-a dispus restituirea prestațiilor sociale considerate primite necuvenit în sumă totală de 158.714 lei (149.214 lei ajutor social pentru perioada septembrie 2020 - septembrie 2023 și 9.500 lei ajutor pentru perioada rece a anului pentru perioada noiembrie 2020 -martie 2023).

CNAS a invocat că, potrivit pct. 37 din Regulamentul aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1167/2008, deciziile de restituire a prestațiilor sociale au fost emise în baza demersului structurii teritoriale de asistență socială, întemeiat pe rapoartele individuale de inspecție întocmite de Inspectoratul Social de Stat. În aceste condiții, a susținut că actele contestate nu reprezentau acte autonome ale CNAS, ci consecința directă a constatărilor efectuate de Inspectoratul Social de Stat.

Recurenta a argumentat că examinarea legalității deciziilor contestate implică inevitabil verificarea legalității și temeiniciei rapoartelor de inspecție care au stat la baza emiterii acestora, motiv pentru care participarea Inspectoratului Social de Stat în proces este necesară.

Totodată, CNAS a menționat că a solicitat, în temeiul art. 83 Cod administrativ, remiterea copiilor autentificate ale rapoartelor individuale de inspecție și ale materialelor aferente, apreciind că aceste probe erau esențiale pentru stabilirea situației de fapt și verificarea caracterului legal al constatărilor privind acordarea necuvenită a prestațiilor sociale.

Recurenta a mai susținut că instanța de fond a interpretat excesiv de restrictiv art. 205 Cod administrativ și a omis faptul că legalitatea deciziilor CNAS era indisolubil legată de concluziile Inspectoratului Social de Stat, autorul actelor constatatoare care au generat consecințele juridice contestate.

În acest sens, CNAS a apreciat că o eventuală anulare a deciziilor contestate ar pune în discuție temeinicia rapoartelor întocmite de Inspectoratul Social de Stat, afectând direct activitatea acestei autorități și justificând participarea sa în proces.

De asemenea, recurenta a precizat că interpretarea instanței potrivit căreia autoritățile publice nu pot fi atrase în proces în baza art. 205 alin. (1) și (2) Cod administrativ este formalistă și contrară scopului procesului administrativ și principiului rolului activ al judecătorului.

CNAS a mai relatat că participarea Inspectoratului Social de Stat prezintă o importanță probatorie esențială, deoarece această autoritate putea oferi explicații cu privire la constatările care au stat la baza emiterii deciziilor contestate, iar excluderea sa din proces limita posibilitatea examinării complete și obiective a cauzei.

În concluzie, recurenta a susținut că refuzul atragerii Inspectoratului Social de Stat și neadministrarea documentelor întocmite de această autoritate conduc la o examinare incompletă a litigiului și afectează caracterul echitabil al procesului. Prin urmare, a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii din 17 aprilie 2026 și pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie admis demersul de atragere în proces, în calitate de terț, a Inspectoratului Social de Stat din cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Poziția intimatei pe marginea recursului:

La 12 iunie 2026, partea intimată Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est a prezentat referință asupra cererii de recurs, susținând poziția invocată în cererea de recurs.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 15 mai 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 17 aprilie 2026, fiind notificată reprezentantului recurentei la 22 aprilie 2026, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f. d. 37).

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, la 5 mai 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenta își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de părţi şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: **respinge recursul**. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Examinând criticile formulate prin cererea de recurs referitoare la soluția instanței de fond privind respingerea cererii de atragere în proces, în calitate de persoană terță, a Inspectoratului Social de Stat, Completul de judecată apreciază că acestea sunt neîntemeiate, pentru următoarele considerente.

Astfel, potrivit art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 203 din Codul administrativ, participanţi la proces sunt: a) părţile; b) persoanele atrase în proces de instanţa de judecată; c) alţi subiecţi investiţi de lege cu drept de sesizare.

Potrivit art. 204 din Codul administrativ, părţi în procedura de contencios administrativ pot fi persoanele fizice sau juridice şi autorităţile publice în sensul art. 7.

În conformitate cu art. 7 din Codul administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Totodată, art. 8 din Codul administrativ prevede că regimul de putere publică reprezintă ansamblul competenţelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităţilor publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forţă juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.

Din prevederile pct. 2 și 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului Social de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 802/2011, rezultă că „2.

Inspectoratul este autoritate administrativă din subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu sediul în municipiul Chișinău. 3. Inspectoratul are statut de persoană juridică, dispune de ștampilă, precum și de conturi trezoreriale".

Potrivit art. 205 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, (1) La examinarea acţiunii în contencios administrativ, instanţa de judecată poate atrage în proces, din oficiu sau la cerere, persoane ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză. (2) Dacă un terţ participă la raportul juridic litigios în aşa fel încât hotărârea instanţei de judecată ar interveni direct în drepturile lui, atunci această persoană terţă trebuie atrasă în proces. Această prevedere se aplică, în special, când: a) o persoană contestă actul administrativ individual favorabil eliberat unui terţ sau cere constatarea nulităţii acestuia; b) o persoană contestă un act administrativ individual defavorabil emis la cererea unui terţ sau cere constatarea nulităţii acestuia; c) o persoană înaintează acţiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorităţi publice să emită un act administrativ individual defavorabil pentru un terţ; d) o persoană înaintează acţiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorităţi publice să emită un act administrativ individual favorabil pentru ea şi favorizarea poate fi acordată numai o singură dată sau doar pentru un număr limitat de persoane. (3) Dacă o persoană înaintează acţiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorităţi publice să emită un act administrativ individual şi emiterea acestuia necesită încuviinţarea unei alte autorităţi publice, atunci ultima este atrasă în proces. (4) Încheierea judecătorească prin care este atras în proces un terţ se notifică tuturor participanţilor la proces. Instanţa de judecată indică motivul atragerii în proces şi expediază terţului atras în proces o copie a înscrisurilor depuse pînă la acel moment în instanţa de judecată. Încheierea judecătorească cu privire la atragerea unui terţ în proces nu este susceptibilă de recurs. Încheierea judecătorească prin care se refuză atragerea în proces a unui terţ poate fi contestată separat cu recurs.

De asemenea, art. 17 din Codul administrativ stabilește că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativ.

În același context normativ, art. 39 alin. (2) și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ consacră regula potrivit căreia titularul acțiunii în contencios administrativ este „orice persoană" care pretinde încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice sau prin nesoluționarea în termen legal a unei cereri.

Din interpretarea sistemică a normelor citate rezultă că în procesul de contencios administrativ pot fi atrase în calitate de terți numai persoanele ale căror drepturi sunt afectate de litigiul dedus judecății.

Colegiul judiciar reține că o intervenție directă în drepturile unui terț există atunci când soluția ce urmează a fi pronunțată este aptă să genereze în mod nemijlocit efecte juridice favorabile sau defavorabile asupra situației sale juridice. Prin urmare, participarea terțului este justificată doar în măsura în care hotărârea instanței va influența direct drepturile acestuia.

Totodată, Completul de judecată susține concluzia instanței de fond potrivit căreia, în principiu, autoritățile publice nu sunt titulare ale unor drepturi subiective în exercitarea atribuțiilor lor, ci exercită competențe legale conferite pentru realizarea interesului public. Astfel, din sensul dispozițiilor art. 7 și 8 din Codul administrativ rezultă că autoritățile publice sunt învestite cu competențe și atribuții, iar nu cu drepturi subiective comparabile celor aparținând persoanelor fizice sau juridice. Aceeași concluzie se desprinde și din prevederile art. 189 alin. (3) din Codul administrativ, care permit autorității publice să promoveze o acțiune în contencios administrativ numai în cazurile expres prevăzute de lege ori pentru valorificarea drepturilor ce decurg dintr-un contract administrativ.

În aceste condiții, Colegiul judiciar constată că atragerea unei autorități publice în proces în temeiul art. 205 alin. (1) și (2) din Codul administrativ constituie o ipoteză de strictă excepție. Or, cerința esențială prevăzută de art. 205 alin. (2) din Codul administrativ - existența unei intervenții directe în drepturile terțului - nu poate fi reținută în cazul unei autorități publice atunci când eventualele consecințe ale hotărârii judecătorești vizează exclusiv sfera atribuțiilor sau competențelor sale legale.

Prin urmare, Colegiul judiciar reține că o autoritate publică poate participa în proces în calitate de terț numai în situațiile expres prevăzute de lege. O asemenea participare este posibilă fie atunci când o normă legală specială prevede în mod expres implicarea respectivei autorități în procedura judiciară, fie în cazul reglementat de art. 205 alin. (3) din Codul administrativ, atunci când emiterea actului administrativ solicitat de reclamant depinde de acordul sau încuviințarea acelei autorități.

În afara acestor ipoteze, simplul fapt că autoritatea a avut un anumit rol în procedura administrativă sau că actele sale au servit drept temei pentru emiterea actului contestat nu este suficient pentru a-i conferi calitatea de terț, deoarece hotărârea ce urmează a fi pronunțată nu afectează în mod direct vreun drept al acesteia.

Din materialele cauzei rezultă că, prin acțiunea introdusă, reclamanta Aliona Morari a solicitat anularea deciziilor Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 2025/18/1/59306 din 21 octombrie 2025 și nr. 2025/18/1/59679 din 27 octombrie 2025 privind restituirea, prin intermediul serviciului MPay, a prestațiilor sociale primite necuvenit.

În raport cu obiectul pretențiilor formulate, Colegiul judiciar reține că prezenta cauză are natura unei acțiuni în contestare, în sensul art. 206 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, reclamanta urmărind anularea unor acte administrative individuale.

Din conținutul cererii formulate de pârâtă privind atragerea în proces a Inspectoratului Social de Stat rezultă că necesitatea participării acestei instituții a fost justificată prin posibilitatea furnizării unor explicații referitoare la circumstanțele cauzei.

Or, simpla împrejurare că o autoritate publică deține informații relevante ori ar putea oferi explicații asupra unor aspecte de fapt nu reprezintă un temei legal pentru dobândirea calității de terț în sensul art. 205 din Codul administrativ.

Prin urmare, în mod corect instanța de fond a constatat că nu a fost demonstrat și nici nu rezultă din actele dosarului în ce mod hotărârea ce urmează a fi pronunțată în cauză ar interveni direct în drepturile sau obligațiile Inspectoratului Social de Stat.

De asemenea, Completul specializat remarcă că dispozițiile art. 205 alin. (3) din Codul administrativ reglementează o situație particulară, specifică acțiunilor în obligare, în care emiterea actului administrativ solicitat este condiționată de încuviințarea unei alte autorități publice.

În cauza dedusă judecății, însă, reclamanta nu solicită obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ individual, ci anularea unor acte administrative deja emise. Prin urmare, litigiul nu presupune emiterea unui nou act administrativ și nici necesitatea obținerii unei încuviințări din partea Inspectoratului Social de Stat în sensul art. 125 din Codul administrativ.

În aceste condiții, Colegiul judiciar concluzionează că în speță nu este incidentă nici ipoteza reglementată de art. 205 alin. (3) din Codul administrativ.

Totodată, împrejurarea că la baza emiterii deciziilor nr. 202518596791 din 27 octombrie 2025 și nr. 202518593061 din 21 octombrie 2025 privind restituirea prestațiilor sociale încasate necuvenit de către Aliona Morari a stat și Raportul individual al Inspectoratului Social de Stat nu

este de natură să justifice participarea acestei instituții în calitate de terț. Existența unui asemenea raport în fundamentarea actelor administrative contestate nu demonstrează existența unei ingerințe directe în drepturile Inspectoratului Social de Stat și nici nu îi conferă acestuia calitatea procesuală prevăzută de art. 205 din Codul administrativ.

Având în vedere ansamblul considerentelor expuse, Colegiul judiciar apreciază că instanța de fond a interpretat și aplicat corect dispozițiile legale incidente și a concluzionat în mod întemeiat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru atragerea în proces, în calitate de terț, a Inspectoratului Social de Stat din cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale. În consecință, soluția de respingere a cererii de atragere în proces a acestei autorități urmează a fi menținută.

Colegiul judiciar apreciază criticile formulate de recurentă ca fiind neîntemeiate, întrucât acestea nu răstoarnă concluziile instanței de fond privind inexistența condițiilor legale pentru atragerea în proces, în calitate de terț, a Inspectoratului Social de Stat.

Argumentele recurentei sunt întemeiate, în esență, pe rolul probator al acestei autorități și pe faptul că rapoartele sale au stat la baza emiterii actelor administrative contestate, însă asemenea împrejurări nu sunt de natură să justifice dobândirea calității procesuale de terț în sensul art. 205 din Codul administrativ. Necesitatea administrării unor probe, obținerii unor explicații sau verificării temeiniciei constatărilor care au fundamentat emiterea actelor contestate poate fi realizată prin mijloacele procedurale prevăzute de lege, fără a fi necesară participarea autorității respective în proces în calitate de terț.

Totodată, recurenta nu a demonstrat în ce mod soluția ce urmează a fi pronunțată în cauză ar interveni direct în drepturile Inspectoratului Social de Stat ori că ar fi incidente situațiile expres prevăzute de lege care ar justifica participarea acestuia în proces.

Prin urmare, susținerile privind interpretarea eronată a art. 205 din Codul administrativ, caracterul pretins formalist al raționamentului instanței de fond și necesitatea participării Inspectoratului Social de Stat pentru asigurarea unei examinări complete a cauzei nu pot fi reținute ca temei pentru admiterea recursului.

În finalitatea celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de instanța de recurs ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 aprilie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 aprilie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de Casa Națională de Asigurări Sociale privind atragerea în proces, în calitate de persoană terță, a Inspectoratului Social de Stat.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia